

свѣтъ, ако тѣ са спасжтъ, и на насъ ще е поотрадно, ако тѣ не отидатъ въ адъ—въ това мѣсто на вѣчнитѣ мъжы. Аминь.—

ПОУЧЕНІЕ

на

Смъртъта.

Ако е потребна за човека ѹтѣха въ нѣкон нещастіа, то та мѡ е най много нѡжна, особно въ таквиъ нещастіа, подобно на вашето сега, които лѣнейте за невъзвратимата тѣжъ ваша загѡба! Да, това ще изгѡбвате днесъ, нѣма веку да са повърне: отъ онзи свѣтъ веки не са връщатъ; всички тамъ отиватъ, а отъ тамъ никой не дохожда. Наистина, ный когато идемъ тамъ ще са видимъ съ тѣхъ. Но ѹвы, до тѡй виждане още трѣба чаканіе, а челоуку въ скзрѣкта си е много нетърпѣливъ! До дѣто са видимъ до него врѣме все трѣба да живѣимъ, и да живѣимъ безъ тѣхъ, а намъ безъ тѣхъ и минѡта не ни са живѣй, искамы да сме съ тѣхъ! Тозъ животъ, наистина, не си е дълазгъ; врѣмето непрестанно минѡва, смъртъта все ни наближава и наближава. Но, ахъ, и тозъ кзсыа животъ са вижда много дълазгъ за печалны тѣ!—Скзрѣкта и единна часъ прави на десеть и самата смъртъ, която иди на всичкитѣ на срѣща, като ли че вѣга отъ тѣзи, които сѣ готовы да ѣ срѣшнатъ безъ страхъ.